

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . 12.—
Posamezna številka . . 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 15. avgusta 1933.

V. leto.

Послератна психоза.

Нису ретки случајеви, да службеници, противу којих се воде извештаји због дисциплинских иступа, престапа или кривичних дела, сматрају потребним, да у званичну расправу уносе небирани лични тон, исказују нерасположење вис а вис појединих старешина, дирекцијских или министарских органа или иследнике терете неким имагинарним илузијама. Вероватно чине то у циљу, да набацивањем извесне дозе сумње на она лица, која сматрају чиновницима предузетог ислеђења, олакшају свој положај окривљеника.

Лакко је разумети, да се окривљеници грчевито бране од оптужбе из страха пред законским последицама. Али је тешко схватити оно отсуство осећања одговорности за изношење непостојећих или недоказаних чина, због којих сумњиче иследнике односно старешине, који врше само своју законом одређену званичну дужност. Ван једино ако није томе испадну циљ получење макар и моментаног јефтиног ефекта »прогона« окривљеника и »пристарности« иследника, без обзира на околност, да се такав ефекат доцније обично скупо плаћа.

У претежној већини случајева није нити законодавна пракса нити кривично-правна јуриспруденција тражила од грађана неки специјални херојизам. Нема али културног народа, који не би од свакога појединаца тражио онај минимум морала, потребан свакоме часном и исправном грађанину, а тим потребнији грађанину, који је још уз то заклет и државни службеник.

Сваки такав недисциплиновани и деунцијантски гест државног службеника обично свршава на његову штету, а не на штету иследника, непосредног или вишег старешине. Јер кад се траже докази против осумњичених споменутих органа, који се не плаше набачених илузија нити конкретизираних немогућих обећавања, тада наступа узмак клеветника, који је био »заведен у блудњу« или који за своје изнесене наводе нема никаквих доказа, осим дошаптавања гмизаваца, који воле да из таме гађају.

Овде наравски није реч о оправданим иступима окривљеника, који имаду право да износе и фактичне кривице својих млађих и старијих другова.

Само неколико примера, sine irra et studio:

Старешина, који је уједно и благајник — дакле надзорни орган — и сакључар (истовремено рачунополагач упутичко-чековне радње) буде кажњен с разлога што је од пошљаоца једне упутинице наплаћена дозначена сума од 1000 динара упутица није заведена у уплатни упутички дневник, вишак није пријављен, а износ од 1000 динара утрошен у кући супруга: благајника и сакључара. Промет новчани минималан. Апсолутно је искључена и свака помисао о било каквој грешци. Сакључар се није жалио на решење о казни. Благајник је поднео жалбу и у њој

неквалификованим изразима напао референта, који је случајно добио у рад приметбу Министарства на 1000 динара у корист државне касе. Министарство је оснажило дирекцијско решење о казни благајника. За увреду дирекцијског референта кажњен је жалиоц још напоље.

При прегледу одељне касе нађе дирекцијски инспектор мањак од неколико стотина динара. Одговорни службеник признаје пред инспектором и пред присутним заступником управника, да је мањак у каси имао већ дуље времена, да је код прошлomesечног прегледа касе од стране управника такође имао већи мањак, који није попустио и за који га управник није казнио. Ово усмено признање поновно је тај рачунополагач и на записничком саслушању, које је писао својеручно. На накнадном саслушању при полицији изменио је тај службеник ово својеручно писмено признање те је изјавио, да је имао неку минималну диференцију у каси а не мањак од више стотина динара и да га је дирекц. инспектор наговорио нека напише, да је имао при управниковом прегледу касе већи мањак. И овај службеник проневеритељ заклео се на такав свој измењени исказ. Заступник управника заклео се, да је одговорни службеник одмах на прво постављено питање дирекцијског инспектора скрушено признао мањак од више стотина динара, нађен при последњем прегледу касе од стране управника и да је својеручно писано признање дао

односно службеник без ичије интервенције драговољно и отворено.

Quid nunc? Кривични прогон проневеритеља због кривоклетства, које се кажњава робијом и губитком државне службе.

Ради дисциплинских престапа смењени и дисциплински кажњени старешина саслушава се на основу накнадно приспелих пријава о његовим новим кривицама. Позван на одговорност окривљени се брани негирањем и напада иследника, који да се није најповољније изразио о војсци, који да је рекао окривљеноме како ће га он преместити, јер да је он његов Краљ и који да је у интимним односима са неким колегицама. Доказа смењени старешина за своје клевете и увреде нема. — Последица: дисциплински и кривични прогон клеветника.

Изнашајући ово неколико аморалних епизода из праксе пред стручни суд наше објективне п. т. т. јавности са превентивном тенденцијом за будућност, нека буде допуштена још само ова напомена: методе покварењака из минуле прошлости нису више модерне. Делинквенти, који су се под заштитом партијских могућника или бегством у болницу спасли кривично-правних последица, не могу у ни којем правцу тангирати етичаре и југословенске националисте још из оних дана кад се »грех југословенства« окајавао на вешалима.

Без замера: у свакој борби треба ипак барем мало морала!

У Скопљу, крајем јула 1933. г.

Иван Иванчић.

S kongresa UPU.

За letošnje binkošne praznike je Udruženje p. t. t. službenika sklicalo kongres v Split. Razpravljalo se je tam o marsičem, kar je in kar ni našlo mesta v resoluciji, ki jo je kongres sprejel. Neki aranžerji so se potrudili za gladek potek v toliki meri, da so — kot čitamo iz poročil naklonjenih posetnikov — preprečili vsako kritiko in opozicijo, bodisi z omejitvijo govorov v načelni in podrobni debati na 5 minut, bodisi, da so neki »neznanci« nezadovoljnejše s koncentracijo mamljivih okrepčil izločili »iz borbe idej, borbe duhov, misli, pogledov, nazorov in stanovskih interesov...«. Resnejši kongresisti so sicer mnjenja, da od objektivne, dobro mišljene in svobodne kritike ni treba bežati, toda voditelji so bili očitno drugačnih nazorov!

Resnici na ljubo bodi omenjeno, da vsebuje resolucija nekaj važnih ter prav primernih zahtev, na drugi strani pa izraža na žalost nekaj tako nepremišljenih in konfučnih želj, da zabrišejo vse dobro in zapuste končno le vtis o neresnosti podpisnikov ter dejanski jemljejo ugled vsem pripadnikom p. t. stroke. Sestavljena je resolucija po znanem svetopisemskem izreku: naj ne ve desnica, kaj dela levica! Pri čitanju te resolucije se človek nehotе vprašuje, ali vodstvo UPU sploh ve, kaj hoče. Je li temu vzrok neori-

jentiranost ali demagogija in metanje peska v oči?

Medtem, ko čitamo v 4. poglavju resolucije: »Po § 49. čin. zakona dato je diskreciono pravo resornom Ministru, da može vršiti unapredjenja po grupama prema svom nahodjenju. Stoga bi u ovim slučajevima trebalo strogo voditi računa na godine službe i sposobnost dotičnog službenika. Zaslužnima za struku treba dati mogućnost pravovremenog unapredjenja za njihov ispravan rad«, in v točki 9. poglavja 1.: »da se unapredjenja vrše ravnopravno za jednake i jednako sposobne i valjane p. t. t. službenike«, se iznenadeni spomnimo na širokogrudno točko 6. istega poglavja z zahtevom, »da se svi p. t. t. službenici, koji imaju odgovarajući broj godina službe unaprede u više grupe« in na točko 5., »da se omogući napredovanje p. t. činovnika bez obzira da li vrše dužnost starešina odnosno upravnika, koji imaju kvalifikacije predviđene v § 45/2 čin. zakona a u vezi člana 248. fin. zakona od 1926/27 do zaključno V. grupe«.

Kaj sedaj? Ali sposobnost ali avtomat? Priklađnejši je vsekakor slednji brez upoštevavanja uporabljivosti in letnih ocen in kljub točki 10. § 188. u. z., ki prišteva med težje disciplinske prekršitve službene dolžnosti ali

oškodbe ugleda stroke namerno ščitenje ali priporočanje nesposobnih ali nevrednih uslužbencev.

Prav zanimivo je stališče, ki ga zavzema UPU do administrativne službe. Dočim poudarja 2. odst. poglavja 4., »da bi se kod p. t. činovnika pokazal večji interes za struku i da bi se tačno mogla oceniti vrednost svakog pojedinca, potrebno je ustanoviti povrh polaganja početnog ispita, da se polažu ispiti za prelaz u VII. i IV. grupu. Time bi se dala mogućnost vrednim i zaslužnim činovnicima, da postignu i najveći položaj u struci«, priporoča v točki III. 1. poglavja, »da se za administrativne činovnike u Ministarstvu i Direkcijama p. i t. postavljaju konkursom p. t. činovnici, koji su proveli kod pošta najmanje 12 godina brezprekidne službe a u službi se pokazali kako vrlo dobri poznavaoči administrativnog posla i da im se ne traže dopunski ispiti«. Po našem mišljenju naj bi se postavljali za administrativne uradnike v ministarstvu najboljši administrativci iz vseh direkcij, pri direkcijah pa najbolj sposobni z njenega teritorija in s čim širšim obzorjem. Takim administrativni izpit ne bi delal niti ovir niti preglavic, administracija pa bi bila zavarovana pred neprimernimi interesi in to bi bil velik korak k njenemu toli napovedovanemu in zaželenemu napredku. Vratnica, ki si jih nekateri ustvarjajo in odpirajo na ta način, naj se v interesu stroke zapro! Onim pa, ki žele v zvezi s čl. 248. fin. zakona za leto 1926/27 pokazati večji interes za stroko šele tik pred IV. skupino, naj se predoči, da sta za IV. tudi še III. in II. skupina, če si bodo dotlej ohranili dober apetit. — Prav lahko, da so to potrebe, želje in zahteve osebja, ki se zbira okrog UPU, ostalim pa je jasno, da to še daleč niso potrebe stroke in državne uprave same.

Resolucija zahteva tudi, da bi ocenjevali uslužbenca neposredni starešine (sedaj stavlja samo predlog, ocenjuje pa področna ocenjevalna komisija pri direkciji), čeprav se je na kongresu — zaradi pristranosti nekaterih starešin — zahtevalo, »neka se nadje način na koji bi se suviše velika prava koja su data starešinama u pogledu ocenjivanja ograničila«. Če si pokličemo v spomin samo to, kako so postopali nekateri starešine pri ocenjevanju samem in pa proti vstopanju zvančnikov in služiteljev v svoje lastno društvo, brez pomišljanja lahko trdimo, da je dosedanji način ocenjevanja — vzlic vsem nedostatkem zaradi pomanjkanja redukcije ocen na (praktično) enotno bazo — še vedno bolj pravičen od predlaganega.

Ne glede na občutno brezposelnost povsem zrelih mož moramo zavzeti odklonilno stališče, da bi se sprejemali v poštno službo kot gojenci za stroko po § 45(1) mladeniči in mladenke že po dovršenem 16. letu starosti (1. pogl. točka 33). Prav pogosto se čuje, da je p. t. služba naporna, važna, včasih celo delikatna. Če je tako, potem naj se ne spušča v urade mladina v dobi, ko se od nje še ne more zahtevati potrebne razsodnosti in primernega nastopa. Obstojala bi pa tudi nevarnost, ča se sčasoma pojavi zahteva po strokovnih dojenčkih.

Prepričevalne moči nimajo nadalje utemeljitve, ki jih čitamo v točki 23. 1. poglavja, češ, »da se kao dnevničari u buduće ne primaju nikakva lica, jer je služba odgovorna, ter se ne mogu upotrebljavati za važnije poslove i time se samo otežava rad starijim službenicima«. V poglavju 5. pa se trdi: »Potrebno bi bilo olakšati položaj dnevničara

na taj način, što bi se njima priznalo pravo na porodični dodatak, pošto svojim radom ne zaostaju od rada regulisanih službenika.«

Veliko nervoznost je povzročila med p. t. uradničtvom Uredba o rangi strokovnih šol, ker ni priznala strokovne izobrazbe kot jo vsebuje člen 248. fin. zakona za leto 1926/27, za enakovredno popolni srednješolski izobrazbi. (Čl. 248. pravi namreč: »Naziv p. t. škola u čl. 11 Uredbe o razvrstavanju obuhvata i p. t. prometni tečaj ili ispit, p. t. oficijantski tečaj ili ispit, p. t. ekspeditorski ispit, ispit poštanskih pomoćnih činovnika, pristavski tečaj ili ispit, asistentski tečaj ili ispit i otpravnički tečaj i ispit, ako su ih kandidati svršili pre 1. septembra 1933.«) Ni dvoma, da je bilo vse to, kar se je vneslo v citirani člen 248., v uredbi o rangi namenoma izpuščeno. Pogreške, ki so se napravile v izrednih časih in razmerah, je treba pač na korist stroki in splošnosti enkrat popraviti! In če se je to storilo po preteku celega decenija v že povsem spremenjenih okoliščinah, se gotovo ni storilo prekmalu. Ako je n. pr. črnogorski izpit za p. t. činovnika — kot piše neki S. v »Naši pošti«, zv. 107—108 iz julija 1933 — »bačen z uredbu o rangi čak u zvaničnike«, potem je gotovo, da

so odgovorni faktorji v ministarstvu prosvete prišli do prepričanja, da VI., V. in IV. skupine ne kaže otvarjati za personal, ki se je povzpela s čl. 248. fin. zakona. Popolnoma prav ima omenjeni S., ki pravi v istem članku: »Bilo bi korisno, da se tačno zna, kome bi to trebalo!« Po drugih resortih so namreč mnjenja, da je treba za take položaje malo več strokovnega, pa tudi splošnega znanja.

Konstatiramo, da ogromna večina kvalificiranega uradništva ni organizirana v UPU in da je bila zato resolucija sprejeta brez njenega sodelovanja. Naglasiti moramo, da se v marsikaterem vprašanju ne moremo strinjati s personalno in strokovno politiko te stanovske organizacije, ki dela često brez logike, brez prave resnosti ter brez potrebne skrupuloznosti prej v škodo nego v korist stroki.

In resolucija? Mogoče, da je bila dobro mišljena, toda sestavljena je slabo. Vsekakor pa bo treba iskati nekaj časa onega nesrečnika, ki bi mogel prebaviti to nedosledno skrupulo, o katerem lahko rečemo, da ne bo dvignilo ugleda naše stroke, niti njenega uradništva, ki si drzne kaj takega predložiti v imenu celokupnega p. t. t. osebja samemu g. ministru.

Ali nam je »Poštni dom« res potreben?

Vprašanje, na katerega ne bo težko odgovoriti. V zelo kratkem času so se vršili trije občni zbori zadruga »Poštni dom«, ena garnitura pride, druga gre, kufre gor, kufre dol, to se ponavlja od zbora do zbora. Enkrat začnemo z zidanjem, drugič odložimo zidanje na poznejši čas, tretjič kupujemo staro hišo ali pa pantheon, četrtič posreduje odbor nik nakup dobrodoče gostilne, petič prodaja drug odbornik lastni dom — svoje posestvo itd. Cel film imamo že pred seboj. Menda je bil in je namen zadruga, da zgradi primerno stavbo, ki naj služi poštarjem v njih društvene namene. Lepo si je zamisliti krasno palačo, na katere pročelju bi se bliščal poštni rog. Toda vse to so le iluzije. Če pogledamo resnici v obraz, se nam kaže druga slika. Za zidanje je potrebno predvsem denarja, s katerim pa »Poštni dom« ni preveč založen. Govori se o nekih 600.000 Din. Pomisliti pa je treba, da je ta denar po večini izposojen v obliki deležev in obveznic po 500 Din. Čistega premoženja ostane presneto malo. S tem zneskom 600.000 Din bi se danes postavilo golo zidovje in ne dosti več. Kdo bi pa posodil denar za opremo in druge stvari? To bi bila v kratkem denarna plat. Je pa še drug važen moment, ki govori proti Poštnemu domu, namreč razdrapano poštarsko-društvene razmere. Že danes, ko še nikjer nič ni, se vodi okoli vodstva ljuta borba. Kaj bi šele bilo, če bi kake planke res že stale. Par klikic bi vodilo borbo »v imenu članstva« za stolčke, za prosta stanovanja, za brezplačno kurjavo in razsvetljavo i. t. d. Navadni člani bi bili kvečjemu uporabni ob slovesnih prilikah za špalir. Posebno naši nižji uslužbenci, zvančniki in služitelji, nimajo pri današnjih razmerah pri Poštnem domu ničesar iskati. Izkusili so že dosti naklonjenost gotovih gospodov v društvenem pogledu, no, ko je tam spodletelo, bi jih pa radi vpregli v drug voz. Kaj dobrodošli so bili takrat, ko so se zbirali »prostovoljni« podpisi za posojilo Poštnemu domu. Posebno na neki pošti je mrgolelo takih prostovoljnih podpisnikov. (Pa skušnje zadnjega časa uče, da se gospodje tudi ob drugih slovesnih prilikah radi obrnejo na nižje uslužbenca za »prostovoljne darove«.)

Ali pa ste kdaj slišali, da bi se s tako vne-mo brigali ti agitatorji za procvit naše karitativne organizacije »Dobrote«. Tega jim ni

mar. Človek bi nehote mislil, da zato, ker pri Dobroti ni korit. Pač pa se čujejo blazni glasovi, da se hoče tudi Dobroto spraviti v dnevni metež s tem, da se jo bo skušalo podreti ali priklopiti poštanim gospodarskim zadrugam, ki naj bi se vse združile. Mi pa pravimo: roke proč od Dobrote, naj se je nihče ne dotakne. To je edina ustanova, ki je vsem res potrebna, ki brezhibno deluje ter uživa neomejeno zaupanje. Naj tu nihče s takimi nameni ne hodi preblizu, tu bo stopil iz rezerve še marsikdo, ki sedanje boje le opazuje. Pa tudi pri zamišljenih fuzijah zadrug se bomo spogledali. Da je Poštnemu domu potrebna združitev radi verjamemo. Da bi pa zato šli uničevati našo Gospodarsko zadrugo, tega ne bomo dopustili. Če Poštni dom ne more sam vzdržati, naj likvidra, čimprej tembolje in brez škode, veliko sovraštva bo odpadlo in mnogo bo doprinešeno h konsolidiranju razmer. Resno bo treba premisliti, ali nam ne kaže takoj začeti z odpovedovanjem deležev.

Marsikaj bi bilo potrebno nam poštarjem. Idealno bi bilo imeti kako okrevališče, močno gospodarsko organizacijo in še druge stvari. Toda vse to bo prišlo šele z novo, mlajšo in bolj idealno generacijo. Treba je najprej položiti solidne temelje stanovskim organizacijam. Povojna doba je zanesla v poštarske društvene razmere kaos in nered, ki tako škodita stroki sami in službi. Takozvana in zlorabljana »demokracija« je izpodrinila disciplino, tovarštvo se je identificiralo s pobratimstvom vseprek pri čaši vina. Marsikateri predstojnik izgublja avtoriteto za ceno »priljubljenosti in popularnosti«. Vse to so še odprte rane, ki jih bo treba zaceliti, če se hočemo posvetiti velikopoteznim akcijam.

Prezgodnja velikopoteznost bo pokopala »Poštni dom«!

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

Drzno čelo II!

Ministarstvo saobraćaja,
Pošte, Telegrafi i Telefoni.
P. t. br. 103.749-32.

Razmotrio sam poneta mi na odobrenje Pravila Udruženja poštanskih, telegrafskih i telefonskih zvaničnika i služitelja Kraljevine Jugoslavije koja je primila prva osnivačka skupština zvaničnika i služitelja Kraljevine Jugoslavije, održana na dan 11. decembra 1932. godine u Beogradu, pa ih na osnovi § 76. zakona o činovnicima

odobravam.

Beograd, 18. januara 1933. godine.

Ministar saobraćaja: **Laz. Radivojević l. r.**

*

V odgovor na prednje rešenje si je drznila Savska sekcija Udruženja p. t. t. službenika s podpisom predsednika M. Tropana razposlati okrožnicu naslednje vsebine:

»Zagreb, 25. jula 1933.

Dragi druže!

Povodom rešenja Ministarstva Saobraćaja, kojim je odlučeno da p. t. t. zvaničnici i služitelji ne mogu biti članovi Udruženja p. t. t. činovnika, razvilo je separatno Udruženje p. t. t. zvaničnika i služitelja veliku agitaciju tvrdeći, da zvaničnici i služitelji dosadani članovi podpisanog Udruženja ne mogu više biti članovima istoga. Smatramo za potrebno upozoriti Vas, da se spomenuto rešenje ne odnosi na naše Udruženje p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, koje u predmetnom rešenju nije u opšte spomenuto, nego na neko Udruženje p. t. t. činovnika, koje koliko je nama poznato u opšte ne postoji! Prema tome drugovi zvaničnici i služitelji mogu i nadalje nesmetano ostati članovima našega jedinstvenoga Udruženja, gde im je jedino i najstoj. O prednjemu Vas izveštavamo radi znanja i ravnjanja.

Drugarski pozdrav!

Za: (M. P.)

Predsednik: **M. Tropan s. r.**

Sekretar: Podpis nečitak.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Vabilo

na

USTANOVNI OBČNI ZBOR

pododbora dravske sekcije »Udruženja poštanih, telegrafskih in telefonskih zvaničnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije v Ljubljani, ki se bo vršil dne 20. avgusta 1933 ob 16. uri v mali dvorani hotela Union.

Dnevni red:

1. Otvoritev občnega zbora in poročilo predsednika banovinske sekcije,
2. poročilo blagajnika banovinske sekcije,
3. poročilo pregledovalcev računov,
4. volitev novega odbora,
5. prevzem imovine,
6. sprejem pravilnika godbe,
7. slučajnosti.

Ker je ta ustanovni občni zbor velike važnosti, prosimo vse tovariše, da se ga zanesljivo udeležijo.

Pripravljali odbor.

STAROZNANA TVRDKA

Pred Škofijo 2

F. M. SCHMITT

Lingerjeva ul. 4

LJUBLJANA

priporoča cenj. občinstvu galanterije, usnjene izdelke, čevlje, pletenine, perilo, športne predmete, igrače itd.

Cene najnižje!

Postrežba točna!

Na veliko in malo!

Ob svežem grobu.

Nenadoma, nepričakovano je ugrabila smrt mlado življenje. Tovariša Franja Kolarja ni več med nami. Dne 3. t. m. je podleleg kratki a mučni in neozdravljivi bolezn.

Vsi, ki smo bili v skrbeh zanj, vsi smo upali, da bo vendar le prestal in se povrnil v službo, ali njegov organizem je podleleg v boju z zahrbtno morilko.

Vsi smo poznali blagega pokojnika kot človeka vedrega in poštenega značaja, v službi kolegijalnega in marljivoga uradnika, doma pa kot vzornega moža. Po maturi na klasični gimnaziji v Mariboru je odšel k vojakom, kjer je položil izpit za rezervnega pešadijskega podporučnika. Nato je vstopil v državno službo k pošti. Po enoletni praksi v Mariboru je šel v Beograd, kjer je obiskoval in dovršil višji poštni tečaj. Nato je bil premeščen na službovanje v novosadsko direkciju pošte in telegrafa, odkoder je bil na lastno prošnju premeščen na kolodvorsko pošto v Mariboru. Komaj dva meseca je minulo, odkar je zbolel in nihče ni mislil, da nas bo tako kmalu v 29. letu starosti za vedno zapustil.

V soboto, dne 15. t. m. smo ga spremili na zadnji poti. Krasen poletni dan je bil. Lahna sapica se je poigravala z nežnimi cveticami na grobovih mariborskega pokopališča. Vojaška in poštarska godba sta svirali tužne pesmi, pevsko društvo »Poštini rog« je pa zapelo nekaj žalostink. Množica pogrebecev je pričala, da je moral umreti mož, ki ni imel in ni mogel imeti sovražnikov, da je legel v prerani grob mož, ki je zapustil najlepše spomine. Tovariš Kolar Franjo zapušta poleg žaljuče soproge in dveh ljubkih otročičev ter staršev in drugih sorodnikov tudi mnogo tovarišev in prijateljev, ki ga bomo ohranili v najboljšem spominu.

Ob odprtem grobu se je od pokojnika poslovil v imenu dravske direkcije pošte in telegrafa in v imenu tovarišev iz vižjega p. t. tečaja šef personala g. Pitschmann z naslednjimi ganljivimi besedami:

»Dragi Franjo!

Zadela me je grenka naloga, da se poslovim od Tebe v imenu dravske direkcije pošte in telegrafa, pa tudi kot tovariš z višjega p. t. tečaja v Beogradu.

Kako hitro, prehitro si končal svojo pot! Ko se je leta 1928. po končanem višem tečaju in po položenem državnem strokovnem izpitu dvignila v Beogradu jata mladih poštarijev, da poleti na svoja nova službena mesta, si bil med njimi tudi Ti, naš dobri tovariš! Po kratki dobi vzglednoga službovanja in ko si si komaj ustanovil lastno ognjišče, že zapuštaš svojo življenjsko družico, dvojico nežne dece, svoje sorodnike in nas. Tako je moralo priti, tako je bilo zapisano v knjigi neizprosne usode.

Dragi Franjo, Ti odhajaš tih in skromen, kot dober mož in skrben oče, kot zvest in iskren prijatelj, kot ugleden in pošten uradnik, ves tak, kakršni potrebuje domovina. Naj Te po tolikih mukah obda večni mir!

Ave, anima candida!

S temi besedami se je poslovil g. Pitschmann, nato je pa spregovorio v slovo zvaničnik pošte Maribor 2, g. Kovačič, kot za-

stopnik nižjih poštinih uslužbenecv mariborske kolodvorske pošte, kjer je služboval umrli.

Hi koncu je zaigrala zopet poštarska godba, nato pa je začela prst zagrinjati rakev z zemskimi ostanki dragega nam Franceljna.

Naj mu bo lahka domača zemljica, preostalim pa naše sožalje!

Vabilo

na

IZREDNI OBČNI ZBOR

pododbora Maribor, udruženja p. t. t. zvaničnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije, ki se bo vršil dne 15. avgusta 1933 ob 14. uri v veži pošte Maribor 1.

V slučaju nesklepnosti se bo vršil pol ure kasnije drug občni zbor, ne glede na število prisotnih članov.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika pododbora.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo pregledovalcev računov.
4. Poročilo predsednika Dravske banovinske sekcije.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

ODBOR.

Министарско решење.

ПРЕПИС МС Бр. 10.894/33.

Удружење п. т. т. званичника и служитеља обратило се молбом, у којој тражи, да му се изда решење могу ли остати члановима Удружења п. т. т. чиновника, званичници и служитељи, који имају своје Удружење поштанско телеграфско телефонско.

Размотрио сам молбу, па сам нашао:

По § 76 ст. 2 у Удружење се могу удруживати и бити примљени за чланове само службеници исте струке и истог службеничког реда. На исте струке и истог службеничког реда може постојати само по једно удружење за целу државу.

Званичници и служитељи п. т. т. струке с обзиром на горњи пропис § 76 Закона о чиновницима не могу бити чланови Удружења п. т. т. чиновника и ако су са њима у истој струци, али нису истог службеничког реда.

С обзиром на изложено и § 76 Закона о чиновницима

решавам:

Да се о горњем извести Удружење п. т. т. званичника и служитеља, пошто је платило прописну таксу, која је на молби прописно прилепљена и поништена.

Београд, 30. маја 1933.

Референт за пензије **Ф. Куленовић, с. р.**

Шеф админ. отсека: **др. Кавчић, с. р.**

Начелник Општег Одељења:

Мир. Лонткијевић, с. р.

Министар саобр.: **Лаз. Радивојевић, с. р.**

Stalno omizje. V četrtrek 7. sept. 1933 v gostilni „Pri sokolu“ na svidenje.

Važno tolmačenje § 263. u. z.

Glavna kontrola
Kraljevine Jugoslavije
Br. 82.147
2. jula 1933. g.
Beograd.

Glavna kontrola razmotrila je objašnjenje gospodina Ministra Finansija Br. 27.516-I od 11. jula t. g. koje glasi:

»Prilikom primene § 263 Zakona o činovnicima pojavila su se nekoja sporna pitanja koja treba načelno objasniti radi pravilnog i jednoobrazno postupka i otklanjanja sporova i nesuglasica u administraciji. Prvo pitanje je: dali se st. 1 § 263 odnosi na svako unapredjenje u toku službovanja ili samo na prvo unapredjenje po stupanju na snagu Zakona o činovnicima, t. j. da li će se po dobivenom unapredjenju odnosno dobivenoj periodskoj povišici nove prinadležnosti isplaćivati po isteku godine dana samo u slučajevima prvog unapredjenja odnosno prve periodske povišice ili će se po svakom unapredjenju i periodskoj povišici u toku službovanja nove prinadležnosti početi isplaćivati tek posle godinu dana. Pošto sam proučio ovo pitanje našao sam da se navedena odredba ima razumeti tako, da ona ne važi za svako unapredjenje odnosno periodsku povišicu u toku službovanja, već važi samo za slučajeve kada službenik dobije prvo unapredjenje odnosno prvu periodsku povišicu posle stupanja na snagu Zakona o činovnicima od 31. marca 1931. Suprotno tumačenje ne bi bilo pravilno sa razloga, što st. 1 § 263 kao odredba prelaznih naredjenja ne može da se suprotstavi odredbi st. 2 § 30 Zakona o činovnicima, jer bi se u protivnom došlo do toga, da odredba prelaznih naredjenja derogira odredbu iz opštih principa jednog te istog zakona. Prema tome st. 1 § 263 predstavlja izuzetak od st. 2 § 30 samo za isplatu prinadležnosti kod prvog unapredjenja i periodskih povišica posle stupanja na snagu Zakona o činovnicima od 31. marta 1931. god.

Drugo pitanje je: kako se ima primeniti st. 1 § 263 u onim slučajevima kada službenik dobije prvo unapredjenje posle stupanja na snagu Zakona o činovnicima, pa zatim pre isteka roka od godine dana dobije narednu višu položajnu grupu budući da za to drugo unapredjenje ispunjava uslove po specijalnim zakonskim propisima. Na primer: na dan stupanja na snagu Zakona o činovnicima činovnik je preveden u VII. položajnu grupu, pa posle izvesnog vremena po ispunjenju uslova iz ovog zakona bude unapredjen u VI. položajnu grupu, a pre isteka godine dana od dana kada je unapredjen u VI. grupu bude unapredjen u V. položajnu grupu pošto je stekao uslove za ovo poslednje unapredjenje po specijalnim zakonskim propisima. Ja tumači da u ovakvim slučajevima ne mogu da se isplaćuju prinadležnosti položajne grupe po poslednjem unapredjenju odmah u smislu st. 2 § 30 Zakona o činovnicima pošto nije istekao rok od godine dana po prvom unapredjenju u smislu st. 1 § 263 istog zakona, već tek po isteku godine dana sa starim prinadležnostima po dobijenom prvom unapredjenju ima da se isplaćuju prinadležnosti grupe po poslednjem unapredjenju, u istaknutom primeru, činovniku bi se imale isplaćivati prinadležnosti VII. položajne grupe za godinu dana posle unapredjenja u VI. položajnu grupu u smislu st. 1 § 263 bez obzira na to što je u tom vremenu dobio i V. položajnu grupu, pa tek po isteku ove godine dana činovniku bi se imale isplaćivati prinadležnosti V. položajne grupe. Drukčije tumačenje je nemoguće, jer ako bi se prinadležnosti V. položajne grupe počele isplaćivati od prvog dana narednog meseca po Ukazu o unapredjenju u V. grupu, to bi bilo

protivno st. 1 § 263 pošto činovnik nije ostao na starim prinadležnostima za godinu dana po prvom unapredjenju posle stupanja na snagu Zakona o činovnicima. A ako bi se prinadležnosti V. položajne grupe počele isplaćivati tek posle godinu dana po unapredjenju u V. grupu to bi opet bilo protivno st. 1 § 263 pošto se st. 1 § 263 odnosi samo na unapredjenja koja se dobiju prvi put posle stupanja na snagu Zakona o činovnicima kao što je napred izloženo. I našla da protivu ovog objašnjenja nema šta da primeti.

Iz opšte sednice Glavne kontrole od 21. jula 1933. god.

Za predsednika glavne kontrole, član:
Drag. Pintar.

Delovodja-sekretar: **St. N. Protić.**

Sezijske novosti za dame
in gospode, trenčkoti in
sportna oblačila tudi na
večmesečni **kredit** pri

Manufaktura »REKORD«

Ljubljana, Aleksandrova 8
Maribor, Slovenska 18

Конференција

П. Т. Т. званичника и служитеља у Скопљу.

Ова управа добила је акт Вардарске Секције Удружења п. т. т. званичника и служитеља бр. 2. од 6. августа 1933. у коме извештава следеће:

На дан 6. августа 1933. одржата је конференција удружења п. т. т. зван. и служитеља, на којој је извршено конституирање Управног и Надзорног Одбора, у који су ушли другови:

Управни одбор: претседник: Ђорђевић Божидар, зван.; потпретседник: Кујунџић Стојан, служ.; секретар: Јовановић Ђорђе, служ.; благајник: Ухајдаревић Јосиф, служ. Чланови управе: Илић Спасоје, служ., Игњатовић Драгутин, зван., Поповић Славко, служ.

Надзорни одбор: претседник: Тасић Светозар, зван.; чланови: Лазаревић Бора, служ., Божиновић Ђорђе, служ., Пешић Панче, служ.

Друговима из Вардарске бановине пожелети је слогу и савестан рад, са вером и идејом на будућност, за добро државе, струке и добро свију нас, јер нама свима лежи на срцу наш драги и мили класични Југ. Те смо без секције у Вардарској бановини осећали се као соко без крила.

За одбор:

секретар: **Васиљевић М.,**
претседник: **Ст. Вујасиновић.**

Скупштина

**сваничника и служитеља п. т. т. струке
Дринске Бановине у Сарајеву.**

Као претседник удружења п. т. т. званичника и служитеља био сам позват на оснивачку скупштину секције удружења за Дринску Бановину, која је одржата 6. августа о. г. Скупштина је сазвана према друштвеним правилима и на основу решења господина Министра саобраћаја Бр. 10.894 из 1933. г.

И ако постоје сва одобрења, скупшти-

на је била забрањена од оних личности, који, како ми изгледа, слабо се осврћу на законске одредбе као и на министарска решења.

Другови Дринске бановине били су застрашени последицама, које ће их задесити после оснивања секције и напуштања чиновничког удружења. Бојазност је била да неби било отпуштања, премештања, као што се то препричава да ће сваки тако да претрпи понешто.

Поред многих претњи другови су ипак били за то да се скупштина одржи, јер овде се не ради против закона или против нечега што неби смело бити, ова је одлука пала на предконференцији, која је одржата 5. августа после 20 часова, где су другови показали добру и чврсту вољу у нашој Херцеговини. Скупштина је била посећена великим бројем где се је видела велика слога, која је задивила мене као и све присутне.

После скупштине другови су својим добровољним прилогом направили једну другарску вечеру.

Убеђењем, које сам стекао у Сарајеву, уверен сам да ће секција Дринске бановине за кратко време бити међу првима.

Као делегат управе удружења п. т. т. званичника и служитеља на скупштину у Сарајево најтоплије се захваљујем друговима на лепом дочеку као и на братској слози, коју сам видео да постоји међу њима.

Из објављеног записника види се рад скупштине, као и избор управе.

Другарски поздрав.

Претседник: **Ст. Вујасиновић.**

ЗАПИСНИК

прве оснивачке скупштине секције удружења п. т. т. званичника и служитеља за Дринску бановину, одржате 6. ауг. 1933. у Сарајеву.

Скупштину је отворио у 16. часова Мунарем Хасанбашић, и поздравно све присутне, па предложио скупштини да изабере претседника скупштине. — Скупштина једногласно предлаже за претседника Вујасиновића Станка, претседника удружења п. т. т. званичника и служитеља краљевине Југославије, за секретара Шушића Блажу, за овераче записника Шеремета Смајо и Слепчевића Глигора.

Претседник скупштине узима реч и захваљује се скупштини те поздравља све присутне и представља скупштину г. Владимира Чулића изасланика полициске власти.

Пошто је скупштина била конституисана, претседник предлаже скупштини да се поздраве Њ. В. Краљ, г. Министар саобраћаја Лазар Радивојевић, г. Добросав Ратајац, помоћник министра саобраћаја, и г. Милорад Николић, директор пошта Дринске бановине и да им се упуте телеграми. Претседник чита телеграме.

Скупштина бурно акламира Њ. Вел. Краљу, господину Министру, његовом помоћнику и г. Директору.

Претседник предлаже скупштини да скупштина изабере управни и надзорни одбор секције, која ће имати седиште у Сарајеву, па чита кандидациону листу управног и надзорног одбора.

Скупштина једногласно усваја кандидациону листу и прима за претседника Мухарема Хасанбашића, потпретседника Назифа Мешановића, за првог секретара Блажу Шушића, за другог секретара Мирка Ђурића, за првог благајника Маријана Владића, за другог благајника Алексу Радојевића. За чланове Надрамју Пашка, Луку Павлића и Алију Арсланагића.

У надзорни одбор: претседника Чолету Рафу, чланове Спасоја Ђурковића, Перу Бркића и Хубана Мују.

Затим узима реч друг Чајо из Травника и излаже потребе наше нове организације и тражи да се унесе у записник да се умоли господин Министар саобраћаја, да се свима званичницима и служитељима проведено време у дневничарској служби призна за пензију, који су били враћени из месечара по финансијском закону за буџетску годину 1927/28, што скупштина одобрава.

Затим се јавља за реч друг Радојевић, који објашњава разлоге наше организације.

Са овим је била завршена дискусија и претседник закључује скупштину у 18.30 часова.

Секретар: **Сушић Блажо**, с. р.

Оверачи записника: **Шеремета Смајо**, с. р.

Слепчевић Глигор, с. р.

Претс. скупштине: **Ст. Вујасиновић**, с. р.

Tuječ Evgen

Ljubljana, Smoletova ulica šte. 3

se priporoča za prodajo elektrotehničnega in tehničnega materijala, žarnic, motorjev, železnih ognja in vloma varnih blagajn i. t. d.

Abrahama je srečal.

Bivši predsednik ljubljanske podružnice Maturantskega društva p. t. uradnikov, upravnik pošte Ljubljana 2, g. Ivan Cof, je v soboto dne 5. t. m. stopil s pravim gorenjskim korakom v petdesetprvo leto starosti. Ob tem jubileju mu podpisano uredništvo tem potom čestita in želi, da bi v zdravju in zadovoljstvu dočakal še vsaj enkrat toliko let.

Zivel!

Uredništvo lista »Poštar«.

Lepo negovani
čevlji samo s

**ŠMOL
PASTO**

1883 — 1933.

Spoštovanemu upravniku pošte Ljubljana 2 g. Ivanu Cofu, ki je dne 5. t. m. praznoval svojo petdesetletnico, kličemo člani dravske banovinske sekcije Udruženja p. t. zvančnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije iz dna srca: »Na mnogo leta!«

Za odbor: Predsednik.

Naši drugovi slede nas.

Naši vredni neumorni drugovi Subotičani sleduju svoje drugove, te svojim zauzimanjem i radom osnovali su dana 30. jula o. g. pododbor Udruženja p. t. t. zvančnika i služitelja kraljevine Jugoslavije u Subotici.

U upravni odbor ušli su: za prisednika Ivica Novačica, za sekretara Djurica Ševčić, za blagajnika Anton Paučić, za članove uprav. odbora Ljuba Mančić i Ivan Molnar.

Taj pododbor broji već 60 članova. Drugovima želimo od srca uspeh te srečan i napredan rad.

Složno drugovi! U slozi nam leži spas!

Društvena poročila.

IZVLEČEK

zapisnika VIII. odborove seje, ki se je vršila dne 7. julija 1933.

Ob 19.15 otvori predsednik sejo, na kar sledi čitanje zapisnika. Zapisnik je enoglasno sprejet.

Pri naslednji točki dnevnega reda, to je pri čitanju dopisov se prečita došlo in oddano korespondenco. Važnejši dopisi so sledeči:

1. Beograd nam pošilja dopis za bansko upravo, ki potrjuje prenos centralne uprave iz Ljubljane v Beograd.

2. Pododbor v Mariboru nam sporoča, da je obračunal z godbenim odborom radi stroškov ob priliki prisostvovanja kongresu v Ljubljani.

3. Prečitajo se na bansko upravo v Ljubljani oddani dopisi radi reorganizacije društva.

4. Najvažnejša je ponudba za nabavo 25 instrumentov, ki nam jo je poslalo glasbeno društvo iz Sombora, in sicer za ceno 22.000 dinarjev. Ker je nabava instrumentov zelo aktualna, sta si predsednik in kapelnik gosp. Širer instrumente že popreje ogledala in znižala ceno na 16.800 Din. Oba sta konstatala, da so instrumenti vsi v dobrem stanju in da je cena za nakup jako ugodna. Po daljšem razgovoru je enoglasno sklenjeno, da se instrumenti nabavi. V svrhu najhitreje in najcenejše dobave se določi, da se odpeljejo trije odborniki v Samobor in osebno prineso instrumente v Ljubljano.

Zatem se govori še o nekaterih manj važnih zadevah, na kar predsednik sejo zaključ.

IZVLEČEK

zapisnika IX. odborove seje, ki se je vršila dne 24. julija 1933.

Predsednik otvori sejo ob 19.15. Sledi čitanje zapisnika, ki se soglasno sprejme.

Med došliimi dopisi je posebno velike važnosti dopis centralne uprave iz Beograda, ki nam pošilja rešenje ministristva saobraćaja, iz katerega je jasno in točno razvidno, da zvančniki in služitelji ne morejo biti več člani Udruženja p. t. t. činovnika, in to z ozirom na § 76 urad. zakona, po katerem ne smejo biti služitelji in zvančniki v isti organizaciji kot činovniki. Ker bo radi te ministristke odločbe prizadeto tudi U. p. u., je U. p. u. na to ministristko odredbo že reagiralo s posebnim dopisom v Zagrebu. Kaj bo radi tega nastalo, se še ne ve, vendar pa je jasno, da za nas nikakor ne more nastopiti nobena neugodna situacija.

Iz dopisa, ki ga je poslal mariborski pododbor, je razvidno, da so v tamkajšnjem odboru nastala nesoglasja, ki jih bo treba temeljito razčistiti.

Tov. predsednik poroča o nakupu instrumentov. Instrumentov je 25 komadov za 16.800 Din. Instrumenti so sestavljeni tako, da bodo ravno odgovarjali sestavi godbe. Sklene se sklicati na dan 25. julija 1933 sestanek godbenikov, na katerem se bo prečitalo sestavljeni pravilnik godbe, katerega bo moral vsak godbenik podpisati in se zavzeti, da se bo točno ravnal po njem.

Nadalje poroča, da smo sprejeli od banske uprave odobrena pravila za ustanovitev pododbora v Ljubljani. Po kratkem preudar-

ku se sklene, da se bo ustanovni občni zbor pododbora vršil v mali dvorani hotela Union 20. avgusta 1933 ob 16. uri popoldne. Da bo občni zbor potekel v redu in čim hitreje, se bo sklical za 19. avgusta 1933 članski sestanek Pred Prulami št. 1, kjer se bo razgovarjalo o ustanovitvi pododbora.

Sledi sprejemanje priglašenih članov in takoj za tem čitanje pravilnika godbe. Pravilnik godbe je sestavljen po nalogu odbora tov. tajnik Kobilica Jože. Pravilnik obsega 60 paragrafov in je po prečitanju brez spremembe z odobravanjem sprejet.

Po slučajnostih predsednik sejo zaključ.

Osebne vesti.

Postavljeni: za dnevničarje naslednji maturanti: Kovačič Leon na Ljubljani 1, Kyovsky Zdenka na Ljubljani 2, Pirc Vekoslava v Krškem, Repovš Friderika na Mariboru 1 in Flere Miran v Celju. Za pogodbo poštarja je postavljena Pugelj Ivana v Strugah na Dolenjskem; za dnevničarja Poljanec Drago na Ljubljani 1 in Vivod Ivana na Pragerskem.

Napredovali: za urad. pripravnike po § 45/2 zvan. Pintar Jurij v Ptuj; dnevničarji Koman Vida, Bizjak Franc, Grlec Katarina in Kerševan Ljudmila na Ljubljani 1, Osipovič Valerijan na direkciji, Aplenc Emerik in Kafou Milan na Mariboru 1, Kiselj Vladimir na Mariboru 2, Točnjek Mihael in Peternelj Bogomila v Celju in Horvat Izidor v Kranju (vsi maturanti).

Premešeni: pb. ur. VIII. sk. Kenda Terzija iz Žirov na Bled 2 in Kroflič Anton iz Celja v Pragersko; pt. manip. IX. sk. Pavlin Josip z Bleda 2 na Ljubljano 2 in Kurinčič Pavla iz Konjic v Slatino Radenci; urad. prip. po § 45/1 Adamič Alojzija iz Grosuplja v Rogaško Slatino; zvan. II. sk. Zaviršek Anton iz Ljubljane 7 na Ljubljano 1; zvan. III. sk. Tratnik Marija z Ljubljane 1 v Moste pri Ljubljani; služitelj II. sk. Ilc Marija z Ribnice na Dol. v Dobrno, Kók Josip iz Kamnika v Pragersko, Mavrič Ivan iz Pragerskega v Stari trg pri Rakeku in Prinčič Josip iz Starega trga pri Rakeku v Kamnik.

Upokojeni: zvan. I. sk. Ahlin Ignacij v Novem mestu in Brečko Mihael na Mariboru 1 ter zvan. II. sk. Wölle Jernej na Mariboru 2.

Poroke: pb. ur. VIII. sk. Tomazin Ljudmila na Ljubljani 1 se je poročila s poročnikom Milanom Jovanovićem; zvan. I. sk. Mačuh Ivan na Mariboru 1 z Ivanko Rečnik; služitelj II. sk. Škulj Josip v Gornjem gradu z Antonijo Cigale in Rozman Vincenc na Ljubljani 2 s Kato Šarolič.

Ljubljanska poštna godba.

Uresničila se nam je želja. Godba p. t. t. zvančnikov in služiteljev je ustanovljena. Treba je bilo odstraniti mnogo zaprek, preden smo mogli stvar realizirati. Kljub vsemu pa se je posrečilo sekciji za dravsko banovino, da je tekom prejšnjega meseca nabavila potrebne instrumente in s tem postavila temelj godbi tudi v Ljubljani. Na predzadnji seji sekcije je bil sprejet tudi pravilnik, ki bo urejeval njeno življenje. Inventar godbe bo na ustanovnem občnem zboru sprejel pododbor v Ljubljani, ki bo formalno tudi sprejel pravilnik. S tem bo prešla cela godba v last pododbora, ki bo nadalje skrbel za njen razvoj.

Kako so se razveselili vsi naši člani te ustanovitve, je razvidno iz tega, da je bilo prijavljenih mnogo več godbenikov, kot pa jih bo mogoče pri sedanjem številu instrumentov zaposliti. Vendar bodo tudi drugi lahko člani godbe, čeprav jim je trenutno nemogoče aktivno sodelovati pri igranju. Da bodo vsi na jasnem glede članstva pri godbi, navajamo II. odstavek pravilnika godbe, ki se glasi:

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameštencev.

Cene zmerni! Postrežba točna in solidna!

§ 3.

Člani godbe zvaničnikov in služiteljev v Ljubljani so lahko:

1. redni člani ali godbeniki,
2. ustanovni člani ali ustanovniki in
3. podporni člani ali podporniki.

§ 4.

Redni član godbe je lahko samo član Udruženja poštinih, telegrafskih in telefon-skih zvaničnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije, sekcije za dravsko banovino v Ljubljani, katerega po predlogu kapelnika sprejme odbor glasbenega odseka in njegov sprejem potrdi pododbor.

§ 5.

Rednih članov se more sprejeti samo toliko, kolikor to zahteva pravilna zasedba godbe, t. j. rednih godbenikov in njih namestnikov.

§ 6.

Ustanovni član je lahko vsakdo, kdor plaća enkratno ustanovnino v znesku 1000 Din.

§ 7.

Podporni član je lahko vsakdo, kdor plačuje redno podpornino v znesku 60 Din letno, oz. mesečno 5 Din, člani udruženja pa 2 Din mesečno ali 24 Din letno, kar velja tudi za žene članov.

Iz tega je razvidno, da bodo vsi oni, ki trenutno ne morejo pristopiti kot godbeniki, ker imamo godbenikov že dovolj, lahko postali podporni ali pa ustanovni člani godbe.

Leđ je prebit. Godba je pričela že z vajami in upajmo, da ne bo dolgo, ko bomo lahko prvič ne samo videli, ampak tudi slišali uspeh našega dela in uspeh truda kapelnika in godbenikov, ki se je z vso vmeno lotil dela in prav marljivo študira z godbeniki. In tega trenutka se vsi prav od srca veselimo, ker smo trdno prepričani, da bo godba tisti faktor, ki bo najjasneje pričal o našem delu in sposobnosti ter tako najlepše reprezentiral našo stroko in naš stan.

ZRAČNI PROMET.

Dne 20. t. m. bo v Ljubljani svečana otvoritev novega civilnega letališča. Naslednji dan pa se uvede redna zračna zveza svak dan razen ob nedeljah med Ljubljano in Zagrebom s priključkom na zračno zvezo Za-

greb—Beograd. S tem bo stopila Ljubljana v vrsto mest, vezanih med seboj z letalskimi progami.

Letalo bo odhajalo iz Ljubljane ob 7. uri, vraćalo pa se bo ob 17. uri 20 minut. Čas letanja med Ljubljano in Zagrebom bo znašal 50 minut. Letalo bo prenašalo tudi poštne pošiljke.

Dragi drugovi!

Potrebno je, da je jedared osvrnemo na to, kako mi u privatnom i zvaničnom životu izražamo naš odnos do starijih, nam pretpostavljenih službenika. Izkazujemo li im mi onu čast, koja im po položaju pripada? Čini mi se, da u mnogim slučajevima zaboravljamo, da se javljamo svojim drugovima pa i pretpostavljenim. Sećam se slućaja, da je naš drug šutke prešao pored poznatog činovnika svog nadleštva, i nije mu izkazao onu čast, koja mu u medjusobnom odnosu pripada. Ili je taj drug, koji se nije javio, zaboravio na svoju dužnost ili je pak namerno prešao šutke, jer je smatrao sebe ravnim svome pretpostavljenome i pri tom čekao, da mu se činovnik, kao drug, napred javi. Ovakvo se stanje naroćito opaža izmedju naših mlađjih drugova, koji u svojoj samosvesti ne žele biti potćinjeni ne u zvanju ne i van istog.

Drugovi! Nama je dužnost, da na svakom mestu pozdravimo svoje poznate činovnike a i naše prijatelje. Kao što znate, mi smo uniformirani poštanskom odećom sa obeležjem zvaničnika i služitelja. Kao službenici istog reda naše struke možemo se već unapred raspoznati te jedan drugome iskazati potrebnu čast. Time nećemo sebe ni malo oštetiti. Lepim ponašanjem i pozdravom dokazujemo našu kulturu. Dokazujemo, da smo mi zvaničnici i služitelji p. t. t. struke obrazovani i da smo vredni, da nam se na svakom mestu izadje u susret kao dobrim, obrazovanim, marljivim službenicima. Pre svega treba da čuvamo naš moral u službi, gledamo na pravilan odnos mlađjeg do starijeg, jer je taj odnos baš u poslednje vreme bio okrnjen i izgledalo je da pod maskom drugarske jednakopravnosti u zajedničkom udruženju p. t. t. službenika isti sve više išćezava.

Prema gore izloženom potrebno je da gledamo na medjusobno poštovanje a svo-

jim pretpostavljenim da iskazujemo onu čast koja im pripada i da takve službenike kao u službi tako i van nje smatramo nama pretpostavljene.

Vi svi znate, da smo se mi udružili u jedno udruženje p. t. t. zvaničnika i služitelja i prema tome sveta je dužnost svakog od nas, da udruženju prikuplja nove članove, da ih dovede do mesta, gde su nama svima zagaran-tovana naša prava. Zadaća našeg udruženja mora biti pre svega, da izabere puteve i na-dje način, da se usavršavamo u kulturnom, etičkom a ponajviše u socijalnom pogledu. Ako budemo složni u svome udruženju, lakše ćemo postići sve, jer ćemo pretpostavljati jednu homogenu celotu, o kojoj će se i voditi računa.

Jedno veliko i važno pitanje je pitanje naše službene odeće. Nisu retki slučajji, da neko izmedju nas u svom službeničkom odelu izgleda upravo strašan. Dobiveno odelo nije mu skrojeno po meri već dodeljeno bez obzira na to kakve dimenzije su potrebne prema njegovom telu. I u tom pogledu moraće naše udruženje naći puta i načina, da budemo odeveni onako, kako to zahteva i ugled naše struke i ponos nas samih. Obeležnja, koja na našoj službeničkoj odeći označuju naš položaj u struci, nose se nepravilno i mnogi oni, kojim je samo za čast, vrlo rado si stave obeležja na koja opšte nemaju prava.

Smatram za potrebno ponovno napomenuti: čuvajmo svoj ugled i iskazujmo čast onim licima, kojim to pripada. Umerenom i neprisiljenom učtivošću stećićemo simpatije i naklonost sviju nam poznatih.

G. V. zvaničnik.

ZAHVALA.

Družina Lahovič-Hoschitz izreka tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so spremljali blagopokojnega Lahoviča Mihaela na njegov zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo gg. upravnikoma pošt Maribor 1 in Maribor 2 z gg. uradniki ter g. Božičevu za nagrobni govor, dalje poštni godbi, pevskemu društvu »Poštni rog« ter vsem tovarišem in drugim, ki so prihiteli od blizu in daleč k pogrebu pokojnika.

Družina Lahovič—Hoschitz.

Zaradi pomanjkanja prostora izostalo tvarino priobćimo prihodnjič.

Poštarji!

Posestniki, najemniki in ostali, kadar renovirate svoje hiše, stanovanja itd., obrnite se na tvrdko

Franz Drago

trgovina barv, lakov in drugih potrešćin
Ljubljana, Stari trg 11, telefon 2045

Kolesa

in vse potrešćine za nje kupite najbolje in najceneje samo pri tvrdki

A. Gorec

družina z o. z.

v palači ljubljanske Kreditne banke na Tyrševi (Dunajski) cesti 1 in delavnica na Gosposvetski cesti 14

Damske torbice, pasove, aktovke domaćega izdelka dobite vedno v najnovješih in najboljših oblikah

le pri

Franc Erjavec

trgovina usnja
Ljubljana, Starl trg 18

Pol zastonj kupite platno, svilo, sukno itd.

v Trpinovem bazarju

MARIBOR
Vetrinjska ulica 15.

MEDIĆ-ZANKL
LJUBLJANA

Lastni domaći proizvodi:
laneno olje, firnež, vse vrste lakov, emajlino lakaste-oljnate in suhe barve, cinkovo bellilo, steklarski kit itd.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Kemićno farmacevtska tvornica

Mr. Ph. J. Kolař
Ljubljana VII.

Izdeluje tehnićno in kemićno čiste kemikalije, galenske preparate, tablete, injekcije, lastne specijalitete i. t. d.

Kemikalije za vse stroke stalno v zalogi po originalnih tovarniških cenah.